

ખનામે ખુદા.

ધી ઓરીજનલ મુ'બઇ નાટક કંપનીને વાસ્તે,

અંગ્રેજી નાટક “લેડી ઓફ લાયન્સ” પરથી

ઉપજવી કાઢેલો.

ઉર્દુ જખાનમાં ખેલ નામે

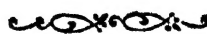
ધૂપ છાંવ

ના ગાયનનો ઢુંક શાર.

સર્વ હક સ્વાધીન.

મુ'બઇ.

ધી ૪૦ નં પીતીત પારસી આરફનેજ કંપટન પ્રીટીંગ વર્ક્સ.

સને ૧૯૦૬ સંવત ૧૯૬૨.

કીમત ત્રન આના.

ધનસાનતું દીલ મોજશોખને ધણુંજ ચાહનાર હોય છે. તે હમેશા જે કાંઈ નવી મોજલી બાબદો જોવા ચાહે છે તેમાંની એક મુખ્ય બાબદ નાટક પણ છે અને તે ખરી વાત છે કેમકે આજકાલ દીનપર દીન નવા નવા નાટકો તરફ તમાજખીન આલમતું જે અસાધારણ ખેંચાણ થવા લાગ્યું છે તે સાખીત કરી આપે છે કે, દીવસભર પેટની વેક કરીને ચાકેલા જીભરને તાજગી બખ્શવા માટે જે મોજ શોખના અનેક પ્રકારનાં સાધનો છે તેમાં નાટક જેવું સૌથી ઉત્તમ સાધન બીજું એક નથી.

એવાં એક ખેંચાણકારક સાધન હેંદલ કદરદાન આલમની સેવા કરવાને આ કંપનીએ બીડું ઝડપ્યું છે અને તેની અદના કોશેશ તરીકે આજે કાબેલ ગ્રંથકાર નામદાર “લોર્ડ લીટન”ના મશહુર નાટક “લેડી ઓફ લાયન્સ” પરથી ઉરડું લેખાસ અને સળધજમાં સજીગારેલો નાટક “ધૂપ-છાંવ” શોકીન પ્રબ સન્મુખ રજી કરવાને આ કંપની નસીબવાન નિવડી છે.

નાટકના મહાન ગુરૂ કવી શેકસ્પીયરના નાટકો મુખ્યમાં જાણીતી થએલી ધણીક નાટક કંપનીઓએ રજી કરવાથી હવે પછી કોઈ નવાજ કર્તાને જાહેર પ્રબ સન્મુખ મેલી, તેની મદદથી શોકીન આલમનો ચાહ મેલવવાનો કરદ કરી આ નાટક હાથ ધર્યો છે.

“લેડી ઓફ લાયન્સ” (ધૂપ-છાંવ) અંગ્રેજીમાં સઉથી ઉત્તમ નાટકોમાંનું એક લેખાય છે, અને તેમાં સમાયલી બાબદોમાં રમુજ સાથે નસીયત આમેજ છે એ તો મશહુર છે. તેમજ તેને ઉરડું લેખાસમાં સજવવા માટે કંપનીએ જરૂર કે જેહમતની સેહેજ પણ કયાસ રાખી નથી; પણ આ અદના કંપની એ જોખમભર્યું કામ આસાનીથી પાર ઉતારે છે કે નહીં; અને પાર ઉતારવા સાથે આલમનો ચાહ મેલવી શકે છે કે નહી તેનો આધાર તો તે કીરતાર તેમજ શોખીન તમાજખીનની મુનસીપર છે.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાખિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૫૨૬ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ધૂપ-છાંવ

વિષય ૨૩૪૪:૨.૬

ખનામે ખુદા.

ધૂપ-છાંવ.

ખેલનો ઢુંક સાર.

બાબ પહેલો.

એશીયા માઇનરની સ્મીર્ના શહેરમાં અક્ષરકપાન નામનો રખસ રહેતો હતો. તેને માહર નામની એક અતી ખુબસુરત દીકરી હતી. એકપુરી દીકરી ધણીજ ખુબસુરત હોવાથી માબાપે તેણીને લાડમાં ઉધરાવી ધણી છગાવી મુકી હતી, એટલુંજ નહીં પણ તેણીનાં મનપર એવા ઘેલા વીચારો ઠસાવ્યા હતા કે તું ધણી ખુબસુરત હોવાથી કોઈ નવાબ સાથેજ ખણુવા લાયક છે.

પરદો પેહેલો—માહર બગીચામાં સહેલીયો સાથે ફરતી દેખાય છે. સ્મીર્ના શહેરનો સૌથી માલદાર રખસ મહબ્બતખાન—(કે જેણે અગાઉ માહરના હાથની ઉમેદવારી કરી હતી), તે એક નોકરના લેખાસમાં દાખલ થઇ પરણવાની દરખાસ્ત પાછી એકવાર રજુ કરે છે. તુચ્છકાર સાથે તેની માંગણીનો ધમકાર કરી માહર તેને ફજ્યત કરે છે. પોતાની થયલી ફજ્યતીના યવજમાં મહબ્બતખાન તેણી પર કીનો લેવાનો ધરાદો કરી ચાલી જાય છે. તેના જવા બાદ તેજ શહેરમાં રહેતો એક ગરીબ બાગખાનનો છોકરો બાંકખાન, (કે જે માહરપર આશક છે અને જેણે જાણ્યું છે કે માહર કોઇ નવાબ સાથે પરણવાનો ઢાંકો રાખે છે તેથી તે ગામના રખડેલ છોકરાઓને ભેગા કરી પોતે ઝૂઝઝૂક નવાબ બની પોતાનું દીલ મનાવે છે), તે પણ શાદીનો પેગામ આપી એક છોકરાને મોકલે છે. માહર અને તેની સહીઓ તેને પણ ફજ્યત કરી મોકલાવે છે.

પરદો બીજો—(હુદારાઓનું જંગલ)—માહરના ગુજર પામવા પછી ખુદા વાલીદ કમશીરખાને કોઇ અચ્ચલ નામે પાઠવન ઝોરતને

ઘેરમાં લાવવાથી તેણીના પ્રયત્નોથી ઘેરબહાર થયેલો બેહેરામખાન નામે એક શખસ તેજ શહેરની પડોશની જંગલમાં છુટારાનો પેશા કરતો હતો તે બેહેરામખાનની ગુલચેહેર નામે એક બેહેન હતી તેણીના હાથના ઉમેદવાર સારા ખાન્દાનના બે જુવાનીયા હામીદ અને સફદર સાસરીયામાં જતાં તેજ જંગલમાં આવી લાગતાં હામીદ કેદ પકડાય છે. પણ જ્યારે બેહેરામખાન જાણે છે કે હામીદ તો બચીશ્યમાં થનારો મારો બધેથી છે ત્યારે સુખરૂપ જગાપર રાખી પોતાની બેહેન સાથે નીકાહ કરાવી આપવાની કબુલાત આપે છે. ઇતેફાક એવો બનેછે કે શમશીરખાન કાંઈ કામને સખબે પડોસના ગામડાંમાં ગયેલો પોતાને ઘર પાછો ફરતાં જંગલમાં તેજ છુટારાઓનાં હાથમાં કેદ પકડાય છે જ્યારે ખીજો ઉમેદવાર સફદર અને નોકર ચાકર તેને ઓળખી ખોટી ખુમાલુમ કરી છુટારાઓના હાથમાંથી છોડવે છે અને અરસપરસ ઓલખાણુ થતાં ઘેર જવા નીકળે છે પણ જવા અગાઉ છુટારાઓની ટોળીમાંનો એક હબશી છુટારો મુઢલીસ તેઓને જુલાલામાં નાખી શમશીરખાનના મનમાં સફદર લોભી અને કંજુસ છે તેમજ સફદરના મનપર શમશીરખાન દીવાનો છે એમ ઠેસવી દે છે અને તેઓમાં રમુજ કરવા ખાતર તેઓ અગાઉ ઘેર જઈ પહોંચે છે.

પરદો ત્રીજો.—ફળેત થએલો મહબ્બતખાન, માહરૂપર કીનો ક્રમ લેવો તેનો વિચાર કરતો ઘેર તરફ જતાં રસ્તામાં દીલાવરખાન (કે જે પણ માહરૂના હાથની ઉમેદવારીમાં નિષ્ફળ થયો છે), તે મલે છે. બન્ને અરસપરસ પોતાની હકીકત જણાવે છે. તેટલાં તેજ રસ્તે માહરૂપર આશ્ચક થયેલો બાગખાનનો છોકરો બાંકેખાન આવી લાગે છે. મહબ્બતખાન અને દીલાવરખાન પોતાની બેઇજજતીનો બદલો લેવા માટે તેને ખોટો નવાબ બનાવી માહરૂ સાથે પરણાવી આપવાનો ઇરાદો કરી બાંકેખાન સાથે નક્કી કરે છે.

પરદો ચોથો.—(શમશીરખાનનું મકાન)—શમશીરખાન સફદર સાથે આવે તે અગાઉ મુઢલીસ તેને ઘેર પહોંચી જઈ ફરેખી ચર્ચાને રમુજને ખાતર ખોટું સમજાવે છે કે ગુલચેહેરનો ઉમેદવાર સફદર તમારી સાથે ફરેખ રસી પોતે નોકર બની નોકરને સફદર બતાવ્યો છે એટલાજ માટે કે ગુલચેહેર અગત પસંદ પડે તો પોતે જાહેર થઈ લગન કરવા—નહીં તો નહીં—પણ અહીંયાં ચાલાક ચંચલે તો ગુલચેહેરના બદલામાં પોતાની

છોકરીને સદ્દર સાથે લગન કરાવવા માટે તાબયાર કરી હતી, એ મતલબથી કે પોતાની દીકરીને ખાનદાની વર મહે-તેણીએ જ્યારે આવું જાણ્યું ત્યારે તે મુજબ વર્તવાનું કબુલ કર્યું-શમશીરખાન સાથે સદ્દર આવતાં શમશીરખાનને સદ્દર તે નોકર છે એમ જણાવી તેને નોકર તરીકે વર્તાવે છે જ્યારે તેનો નોકર ચક્કર આવી લાગતાં તેને શેઠ જાણી ખાતીરદારી કરે છે. પણ એ દરમ્યાન મુશ્કેલીસ જાણી લે છે કે એ ચંચલ ને દબોલત તે કાંઈજ નહીં પણ રમજી નામે ઝકુની નારી ગએલી જી અને છોકરી છે.

પરદો પાંચમો—મહબ્બતખાન અને દીલાવરખાન બામખાન બાકેખાનને ખોટો નવાબ બનાવી માહર સાથે પરણાવી આપે છે.

બાબ પહેલા ખતમ.

બાબ બીજો.

પરદો પહેલો—(શમશીરખાનનું મકાન)—કુચો મુશ્કેલીસ છુપીથી શમશીરખાનના ઘેરમાં રમજીને દાખલ કરી તેને પોતાની બધરી-પર કાનો લેવા માટે ઉસકેરે છે, પણ તે દરમીયાન બધી બાબદ જાણી લેવા માટે ચોરી છુપીથી ચોતાના બાપના ઘેરમાં દાખલ થયેલો મેહેરામ-ખાન તેને અટકાવી ત્યાંથી બહાર કાઢે છે.

પરદો બીજો—(શમશીરખાનનું મકાન)—લગન કરવા માટે આવેલા સદ્દરને દીલરખા નામની છોકરીને મોહડેથી માલમ પડે છે કે આ ઘેરમાં બધાં એમજ સમજે છે કે સદ્દર તે ખરો સદ્દર નથી પણ નોકર છે. એમ જ્યારે સદ્દર જાણે છે ત્યારે પોતાના અપમાનના બદલામાં પોતાના નોકરને પોતાનો લેખાસ પેહેરાવી ચંચલની દીકરી દબોલતને પરણાવવાની બાજી રચે છે.

પરદો ત્રીજો—માહર તથા બાકેખાનનું સરખસ ઝુપડી તરફ જાય છે.

પરદો ચોથો—રચેલી બાજી મુજબ ચક્કર નોકરપરથી શેઠ બની સદ્દરપર જુડો દમ કરે છે.

પરદો પાંચમો—ઝુપડીમાં માહર તથા બાકેખાનને ખુલાસો—બાકેખાની સાચી મહબ્બત તરફ માહરનું ઢળી જવું.

પરદો છઠો—સફર ચક્રર વીઝેરે બધાનો ખુલાસો અને શાહીનો હોંઝામ.

પરદો સાતમો—બાંકેખાન ક્રાઇ નવામ નથી અને એક ગરીબ બાગખાનનો છોકરો છે એમ જ્યારે માહરના માબાપ જણે છે ત્યારે માહરને લેવા માટે યુધ્ધીમાં આવે છે. બાંકેખાન માહરનો હવાલે આપી પરીમાન થઇ બાહરગામ ચાલી જાય છે.

બાબ દુસરા ખતમ.

બાબ ત્રીજો.

પરદો પેહલો—એ વરસના અરસા પછી બાગખાન બાંકેખાન ફ્રાન્સનો સીપાહસાલાર તરીકે દેખાય છે અને નોકર ચક્રર તેનો એડીકાંગ દેખાય છે. માહર જ્યાં રહે છે તેજ શહેરની પડોસમાં છાવણી નાખેલી હોવાથી ચક્રરને માહરને ઘેર અખર કાઢવા મોકલે છે.

પરદો બીજો—જેવું ઝાડ તેવું ફલ, તે મુજબ ચંચલની છોકરી દઝોલત ખરાબ ચાલની નીકળે છે અને સીફતથી પોતાના વરની હાજરીમાં જ પોતાના આશકોને ઘેરમાંથી બાહર કાઢે છે.

પરદો ત્રીજો—માહરના માબાપ કર્જદાર હાલતમાં આવી પડવાથી તે કરજ અદા કરવાને બહાને મહુબ્બતખાન મહાર સાથે પરણવા માંગે છે. ફક્ત માબાપને બચાવવા ખાતર માહર નાચારીથી મહુબ્બતખાન સાથે પરણવા માટે કબુલ કરે છે પણ પોતાના દીલમાં એમ વીચાર કરે છે કે, મા બાપના છુટકારા બાદ ઝહેર ખાઇ આપધાત કરી પોતાના વર બાંકેખાન તરફ સાચી નીવડે છે.

પરદો ચોથો—ચક્રરને મોહડેથી બાંકેખાનને માહરનાં લગનની ખબર મલતાં માહરને ઊડવવા બાંકેખાન જાય છે.

પરદો પાંચમો—બદનો અંજમ બદ, તેમ દઝોલતની બદ ચાલ સુદક્ષીસ પકડી પાડી બેહોરમત કરી તેને હાંકી કાઢે છે.

પરદો છઠ્ઠો—લગનમાં વધન—મહુબ્બતખાન તથા માહરનાં લગન દરમીયાન બાંકેખાન આવી માહરને બચાવી ખુશી ખુશાલી સાથે ફરીથી પરણે છે.

ખનામે ખુદા.

ગાના—૧.

દાવર તેરો નામ રટત હમ નીત કરે તોરી આસ સગરે
સગરા જગત તોરા ખન્દા હએગા બારીતાઅલા
મલક ફલક માને તોરી બતીયાં હાં-ફાદીર કુદરતવાલા
કરતાર તુ હએ આલા, સખસે ગ્યાની તુ લાસાની—ખશર સજર
હજર સગર ધ્યાનમે તેરે હએ જાનસે તોહે પુજે સબી હમ.

૨.

રાજાકે ધરમે શાહી નગરમે જીયરા લગત દીલખરમે
રાજ સાજ મીલે ગુલશન હા ખીલે જાનકી નજરમે,

૩.

વાહરે વા વાહરે વાહ વાહ કુન્જતાલા બેચનવાલા
સુખ ધાગા બેચ તુ જા મુઠં કર કાલા યાંસે તુજા
યહાં તો સએકડોં તુજસે ગુલામ આતે હએ
પયામ શાદીકા હર સુખહ શામ લાને હએ
મગર મુરાદ વોહ કબ અપને દીલકી પાતે હએ
ચુંહી જલીલ હો નાકામ યાંસે જાતે હએ.

૪.

જા, હરકારે જા, ધસીયારે જા, હાં બટીયારે જા, નાકારે જા,
કાન તેરે તોડુંગી મય ધુસે મુકકે લાત મારં દાંત તોડું તેરે
બેહયા જા—હાં નીકર નીકર તુ શીર ધધર
કર ગુજર ન શર્મે કર લે નીકલ બે ચલજા
અય છોડો છોડો મધયાં મએ. સુવા મોરી દખ્યાં
મય પકું તોરે પઝ્યાં હાં હાં મોરી જુવા
તુ ધોખીકા કુત્તા ન ધર ન ધાટકા બેહયા નકટે રહય નકર
એક હો તીન આર પાંચ છે સાત કયું ચોર લેગા નાના જુવા

નીકલ નીકલ મચલ નચલ સંબલ સંબલ છલખલ તજકર
મુજ ચલ નીકલ નીકલ જા.

૫.

પુતલા બલાકા હું બના ચલતા પુરજા હું મએ વદલાહ
કયા અંસા મેરા આલા હએ વાહવા
મએ સોનેકી ચીડીયાકા ફાંસુ ગલા
એજ ફન્દા હએ બન્દેકા દામે બલા
જએસેસે બન જાઉં તયસા
ધોકેસે ઝીત લાઉં પયસા
કાષ હોવે અએસા વએસા
લુચ્ચા પાજી શોહદા જએસા
ફાંસુ ઉસકો ખાતમે ઓ ધાતમે.

૬.

બન કર કાલ હું ફીલહાલ-બદલા બખ્શું જીલ્લત
કીએ નખરત અજર ઇજ્જત કરદું મય પામાલ
પલક ઝપકત આફત ઢાઉં.
આનકી આનમે ખીધન લાઉં
નીડર બનકર ધુમ મચાઉં
કરદું ખરતા હાલ.

૭.

સંવરીયાસે જીયરા લગાએ મયતો હારી
બેફારીસે હય દમ લેનાબી દુશ્વવાર મુએ
ચએન દેતીહી નહી હસરતે દીદાર મુએ
લાગી લાગી સવરીયા નજરીયાં કટરીયાં.

૮.

ગમ ન પાલ રંજ ટાલ છોડ દે ખીયાલ
આન મીલેગા વોહ ખ્યારા તેરા દીલારા
જો હએ નીયારા સગસે જીગર જન
વોહ.ગુલ હએ ઐાર મએ યુલયુમે સીનાફીમાર હું
ઉસ શમઆપર નીસાર મએ પરવાના વાર હું
માનો અય જાના કહેના મેરા માનો.

૭

૯.

દીલ પીયાને છીના આંખ મારકે
ન દુનિયાંમે હોગા યું રંગીલા
અયસેકા ચાહું કએસે ન ખ્યાહું
ખાંહી અદા હએ નયા જોખના
મેરે નએનોમે હએ ખસા ખારા દીલદાર
જ્યા વાપે નીસાર, કર અયસેકા ખાર
તનમન ઇસપે વાર

૧૦.

એરી ચંપી બનાએ દામાદગી થકન મીટાએદે
હારે નવશાકી થકન મીટાએદે
જાએ વારી દુલેપે સઓજનસે
ગરમા ગરમ ચંપી બનાએ
જાવોજેવફૂફે મોહેપેજીના કુદો ચંપી યુલેમે ઝોકો.

૧૧.

નામ હું મએ જહેરી કાલા ડંસકર હું મએ જાન
પુદસર મુજપર પત્થર ફેંકે કીસ કલખલપર આન
દુશ્મન બનકર હું મએ બદલા મુજસે જો બદલે
હું વોહ અજદર મેરા કાટા પાની ન માંજે
ખીછધુ બનકર હું મએ કીના
કર હું મુશ્કીલ ઉસકા જાના.
જાન હીક્કા હું આગ લગા હું બટટી હો સીના

૧૨.

છીન લીયા પીયાને જ્યા કીની ખાર
જાદુ ડારા બાલા મારા ખારો ઉલટતકા મેરે જામરવાકે પર
વાહવા રંગ રસીયા અલબેથે મય તોપે નીસાર
જાની જાના મોહે જાના જાનીયારે
એ સાંવરીયા મય તોપે નીસાર.
તુલી મેરા જન્દગીકા વાર.

૬

૧૩.

શાદીકા એહ વકત હએ બની બને હ'એ શાદ
સખ સખીયાં હમ નાયકે ગાએ. મુખારકખાદ
ફલા ફલહન હએ પ્યારી પીયરવા જન
મીલે દોનો એહ જનો જીગરવા જન.
પુલા શુલજર દીખાએ પ્યારા જોખના
ગુલે શાદી આખાદી આજાદી ખીલા
નાચો ગાએ સહેલીયાં ગુપ્યાં.
ચલન કબન ચમન ખદન હએ મનમોહન શાદમાન
આન હએ દીલજન હએ ક્યા શાન હએ સુલતાન હએ.

બાબ પહેલા ખતમ.

૧૪.

ન જીન્દગીમે કબી હો પુરકત તુમહારી હમસે હમારી તુમસે
બને ન મરકેબી દુર તુરબત તુમહારી હમસે હમારી તુમસે
ધધર હએ અરમાને દીદ બેહદ ઉધર હએ શોકે વીલાસ અફજુ
માટેગી કાસદીન એહ દીલકી હસરત તુમહારી હમસે હમારી તુમસે
ન જખત તુમસે હુધ મહખત ન હમસે ઉલકત છીપી જહાંમે
હુધ જમાનેમે ખુબ શોહરત તુમહારી હમસે હમારી તુમસે

૧૫.

ખુલખુલે શુલજન કબ જગકે સાથ ડાલે બતાયન બોલે
ચાકરસે ચાતરકો બતીયાં સોહાએ નહી
મએ હું બારી નારીરે.
ટહલ કરનવાલે પનીયા બરનવાલે કરત કરમ બટીયારકે
દાંડી પ્યાલે ધોનેવાલે
કાહેકો રોકત અરે મોહે જ્યામે ક્યા હએ જના.

૧૬.

હાં હાં હાં હાં મચલો ન ધતના
સંબલો સંબલો જરી કરલો ધ્યાન

કુછ લાજ શર્મે નહી તુમેહ છલખલ કરોના
 બે મુંહ લગાઇ તો લેનેકો બોસે જ્યામે લલચાએ
 કયા રસવા કરાઓગે.

૧૭.

બહારી જના કયા તુને ઓ સધવાહ
 મુજસી બેપર ચીડીયાકો જખહ કરનેમે
 જુદમગાર પુર જકા પુર . ગા હએ તુ બકા નાસળ .
 જાહીરમે દીખલા દીયા પરહેજગારો બા હમાન
 આતીનમે હએ તુ પુરા શએતાનોકા શએતાન અલઅમાન
 દેખી તેરી કારસાજી જલસાજી બેહયા વાહરે મુજી વાહ.

૧૮.

સંસારવામે કોઈ રે બતલાવો કહીં સુખીયાજી
 રાજબી દુખીયા આર પરજબી દુખીયાજી
 દુખીયા જગતમે જીવાનીયા નર નારીયાજી
 છુટી ઉમ્મીદમે એહ જકગા હએ જીવજીજી
 કુટી ઉમ્મીદતો શીર સહેતા હએ ખુવારીયાજી.

૧૯.

ગુલોજર ખુશગવાર હએ બહાર ચાર
 મીલે ખીછડે ખીલે ગુન્ચે
 ચારગાર જાનીસાર રાજદાર ચાર
 મીલે ખીછડે ખીલે ગુન્ચે
 શાદમાન શાદમાન હએ જહાંન સારા
 આસમાન, મેહરબાન હમપે હરજમાન
 ગુલસીતાન હએ મકાન આલીશાન.
 હીલમીલે દીલોજન રહે શાદમાન શાદમાન.

૨૦.

જરે જા હટ બાતેં એહ હોતીકો સોતીકો સમજા કુસલા જુ તુ
 અધ્યારી બહારી નહીં ચલે થહાં તેરી સારી
 રોટીકા દુકગા નહીં મીલેગા કુતે કયું ભોં ભોં કરેમા
 નાહક મુજસે કર ન રાર જાજ તુ ચલ ગંવાર

૨૧.

છોડું ન તુંજકો જીલકી નારી અબતો મેરે પંજેસે કબી.
 સીતમ મચાઉંગા તુજપે જૌર ગુનરંગા.
 દુર હટ નટ ખટ મુજ એકમાન શમેતાન.
 એહ તુફાન નાહક ન મચા.
 દુખીયાકો ન સતા જલા.
 માન લે બતીયા.
 છાંડ એ ધતીયા.
 બન બની.

૨૨.

અરજ મોરી માનો મેરે સરતાજ-અરજ હમરી
 પ્યારા એહ મેરા બોલા બાલા હએગા
 મએ વાર દી જાં ઇસપે
 મોપે એહ હએ નીસાર યાપે હું બલદાર
 અરપન કીનો પીયાર
 લગનસે મેરે વાર કયસો કુસુરવાર
 બખશો ખતા હમરી સરકાર.

બાબ દુસરા ખતમ.

૨૩.

યારપે જુબના લુટાના હોગા
 દેખેગા યારકો જો પ્યારી નજરસે
 તીરે ગમકા નીશાના હોગા.

૨૪.

દરવાજ ખોલો હાં ઝટપટ કયું દેરી કએસી હએ ખટપટ
 ખોલો જલદી દરકા પટ વર્ન તોડુંગા ચૌખટ
 ચલ જા જાયાંસે ઝો નટખટ કર ચૌપાડીકી સએર પલટ
 કયું તુ કરતા હએ અંઝટ ધરકે અન્દર હએ અટસટ

મેરે અલ્લાહ મચાતા હોયે કલ્યા
 મુનેગા મહલ્લા કહે કયા બતાવ
 કએસે છીપાઉ કહાંજી બચાઉ
 ઠીધર ભાગ ભઉ બતાવ
 અબ કયા કરોગે બચ્યા કએસે દસેહો અચ્છા
 બચકા હું મએમી મુરમા ડરમેમે બનકે મુરમા.

૨૫.

હમને કુછ હહેરકો સમઝાયા મગર કુછબી નહી
 ના... જોયા શબકો સહર કુછબી નહી
 અય ફલક તીરે સીતમ કીસપે તુ બરસાએમા અબ
 મેરે સીનેમે તો દીલ હએ ન જગર કુછબી નહી
 જાહેરી ફુરનપે ફુનીયાકે ન જ અય ગારીલ
 ગારસે દેખ હફીકતમે ફુનર કુછબી નહી.

૨૬.

પીતમ હમકા છાંડકે બસે કહાં તુમ જાએ
 અબતો મનમાં બસ ગપ મઝંગી મએ ખીસખાએ
 એરી સખી જીયા ન કલપાવો દરજન દેંગે પીયરવા
 ઉનખીન મએ તરપત હું કલ ન પડે કમસે કહે
 હાં હાં ધરો ધીર સજની એરી સજની
 કલ ન પડે જીયાકો પીયુ ખીના અબ
 હાય હાય ખીરહાજી ખીયા
 જરાવત જીયા કુહફાવત હીયા કાહે કહે.

૨૭.

જાને જાકે પાસ જાઉંમા વહાં નેહાં
 જાના જાના જાન હએ જહાં
 બરસ બરસ તરસ તરસ રહા ફૂલસમે દીલ
 અમ' ઇન્દલીમ અબ અમનમે ગુલસે ચલકે મીલ.

૨૮

આરે તોરે આનો બાનપર ફીલા જાન હએવાલા
 ગોરે ગાલોપે હએ દીલ હાલા

મતવાલા તુ હાએ શુભેલાલા
 તેરા જોખન હાએ જાની નીસલા
 જરા બોલા તો દેદે દુખાલા
 અરરર અરરર બસકર બસકર
 હટ હટ નટખટ બદ ખસજત

૨૯

મેરી આલી ધીરજ ધરે ન ગમ કરો મનાઓ ખુશીયાં
 બોલે બોલે દીલકો કુદારો જ્યા કુમલાઓ
 ક્યું સજની કાહે ીન
 પીયા ખીન સખી જ્યા જન જરે
 ચપન પરે ન મોહકો જાન
 માન તુ જા હે સખી માન જા
 છાંડ એહ ગમકા ફસાના જ કુમલાના
 જ્યા જલાના તજ ન બન નાદાન
 સખ બનકે નીડર ઉઠી બોલ
 પીયા મીલેજે પીયા હે સખીરી
 જાવો સતારો ન બનો નાદાન.

૩૦

લેજાધયો પીયાકે પાસ મેરા સંદેસવા
 તુમસે છુટત હું મએ
 પીઆ હાએ જાન વાર
 તુમ ધસ જગમે મીલ ન સક્ત હો
 તો હસ બવન મીલો આએ.

૩૧

આહે સંવરીયા છાંડ મન્દરીયા ફેરે નજરીયાં
 દુવા જાના મહાલ હમરા
 છાંડ મોહે જખ વહાંસે સીધારે બાપકે ધરમે આન પડી
 ફામે સીતમમે હાએ ફંસી તો મરના બસ કાના.

